

РЕШЕНИЕ

№ 2268

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10984** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.

Делото е образувано по жалба на В. Б. К., чрез адвокат П. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], етаж 4, срещу Решение на Директора на ТП на НОИ С. – град № 1040 – 21 – 485 / 01.07.2020 г., с което е потвърдено Разпореждане № 214 – 00 – 530 – 4 / 30.12.2019 г. на ТП на НОИ и Разпореждане № 214 – 00 – 530 – 5 на ТП на НОИ С. – град. В жалбата е посочено, че се иска от съда да отмени като незаконосъобразно и неправилно решението и потвърдените с него разпореждания.

С обжалваното решение административният орган е отхвърлил жалба на В. Б. К. срещу Разпореждане № 214 – 00 – 530 – 4 от 30.12.2019 г. на ръководител на осигуряването за безработица. Със същото решение е отхвърлена и жалба на В. Б. К. срещу разпореждане № 214 – 00 – 530 – 5 от 30.12.2019 г. на ръководител на осигуряването за безработица.

В жалбата е изложено становище, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно.

В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. П. Б.. Същата иска от съда жалбата да бъде уважена. Претендира присъждането на разноски в настоящото производство, като представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. – град, чрез процесуален представител юрисконсулт В. оспорва жалбата. Моли решението да бъде потвърдено по изложените в него мотиви. Претендира разноски. Представя списък с разноски по делото.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със заявление от 16.01.2017 г. В. К. е сезирала административния орган с молба за отпускане на парично обезщетение по чл. 54а КСО. К. е представила заповед № 006 / 11.01.2017 г., издадена от осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудов договор № 004 / 18.10.2016 г., считано от 10.01.2017 г. Предвид представените от В. К. документи и налични данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 КСО, на жалбоподателката било отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 10.01.2017 г. до 09.01.2018 г. в размер на 37, 39 лв. дневно. С разпореждане № 214 – 00 – 530 – 2 от 06.06.2018 г. на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е постановено спиране на производството по изплащане на парично обезщетение с мотив – до извършване на проверка на [фирма].

При осъществен последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка на разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С. – град на осигурителя [фирма]. Проверката е приключила с констативен протокол № КВ – 5 – 21 – 00674182 / 18.09.2019 г., в който са отразени резултатите от проверката. При извършена справка в „Регистър приход“ от информационната система на НОИ е установено, че за периода от месец януари 2016 г. до месец декември 2018 г. включително няма данни за внесени дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към датата на проверката задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 137 599, 36 лева.

При осъществените проверки от контролните органи на заявените от И. Д. адреси, на които фирмата е следвало да упражнява търговска дейност е установено, че дружеството няма функциониращи търговски обекти. В хода на проверката е получен отговор от ТД на НАП. В него е посочено, че за дружеството няма данни за регистрирани фискални устройства, няма търговски обекти, няма отчетени обороти, няма подадени ГДД по чл. 92 ЗКПО за 2017 и 2018 г. Съгласно ЗКПО годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.

В резултата на извършената проверка органите на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, са предприели действия за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н – 8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, на подадените от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], данни по чл. 5, ал. 4 КСО за лицата, за периода от 01.01.2017 г. до месец 31.12.2018 г. включително.

В конкретния случай органите на НОИ са приели, че не е възникнало осигурително правоотношение. При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства и да приложи разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО и да преразгледа влязлото в сила разпореждане за отпускане на парично обезщетение за безработица.

С разпореждане № 214 – 00 – 530 – 4 от 30.12.2019 г. е отменено Разпореждане за

отпускане на парично обезщетение за безработица и е направена нова преценка на правото по подаденото на 16.01.2017 г. заявление от В. К.. Новата преценка е направена във връзка с установеното от административния орган, че не е налице осигурително правоотношение между [фирма], ЕИК[ЕИК] и В. К..

В тази връзка е издадено и Разпореждане № 214 – 00 – 530 – 5 от 30.12.2019 г., с което е постановен отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица на В. К. по подаденото от същата на 16.01.2017 г. заявление във връзка с прекратеното трудово правоотношение с [фирма].

Съгласно чл. 54ж, ал. 2, т. 1 КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато:

1. са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица;
2. паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му.

В конкретния случай според административния орган е била налице хипотезата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 КСО. Представени са нови документи и доказателства, които имат значение за определяне на паричното обезщетение за безработица на В. К..

Административният орган се е позовал на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО. Съгласно нея, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 КСО, и за които са внесени или дължими осигурителни вноски. Необходимо условие, за да се счита едно лице за осигурено, е да извършва трудова дейност. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Не е възникнало осигуряване по това правоотношение, поради което осигурителните вноски не са били дължими.

Според органа при заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новите документи и доказателства и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 КСО.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 3 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С молба на процесуалния представител на ответника ТП на НОИ – С. – град е поискано да се открие производство по чл. 193 ГПК по отношение на представената от жалбоподателя заповед за прекратяване на трудов договор. С протоколно определение в съдебно заседание от дата 16.02.2021 г. съдът е открил производство по оспорване на истинността на заповед 006 от 11.01.2017 г. по реда на чл. 193 ГПК. По искане на процесуалния представител на ответника е допусната и назначена съдебно – графологична експертиза. Поставени са следните въпроси: Заповед 006 / 11.01.2017 г., издадена от [фирма] за прекратяване на трудово правоотношение на В. Б. К., и трудова книжка на В. К., в която се съдържа вписване от [фирма] за периода от 18.10.2016 г. до 10.01.2017 г. и непосредствен след това запис от ТП на НОИ – С. град съдържат ли подпис за работодател, който е изпълнен от Д. Н. Н. – управител на дружеството.

В приетото по делото заключение на вещото лице е направен категоричен извод, че

подписите – обекти на експертизата за „Управител“ в трудова книжка № 205 на В. Б. К. и за „Работодател“ в Заповед № 006 / 11.01.2017 г. на [фирма] за прекратяване на трудов договор № 004 / 18.10.2016 г. не са положени от Д. Н. Н..

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 194, ал. 3 от ГПК съдът приема, че заповед за прекратяване на трудов договор Заповед № 006 / 11.01.2017 г. на В. Б. К. е неистински документ в частта за подписа на Д. Н.. Съдът приема също така, че частта от трудовата книжка на В. К., където е придаден вид, че са положени подписи от В. К. (като управител) също е неистински документ и в тази си част следва да се изключи от доказателствата и да не се обсъжда.

Съдебният състав счита, че обжалваното решение на Директор на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган. Потвърдените с него Разпореждания № 214 – 00 – 530 – 4 / 30.12.2019 г. на ТП на НОИ и Разпореждания № 214 – 00 – 530 – 5 на ТП на НОИ С. – град също са издадени от компетентен орган – а именно лице, което заема длъжността главен експерт по осигуряването от отдел „Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания“ към Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ на ТП на НОИ – С. – град.

Спазена е изискуемата от закона писмена форма.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Проверката на разходите на ДОО по реда на чл. 108 КСО касае контрола по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. При извършване на проверка на разходите по ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверяваният осигурител. Само той може да бъде адресат на акта (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката на разходите по ДОО. Жалбоподателят не е страна в производството по чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО. В този смисъл неоснователни са доводите, изложени в жалбата, че жалбоподателката не е участвала в производството по назначената със заповед проверка по разходите на ДОО на [фирма]. Беше посочено, че В. К. не е страна в производството по извършваната проверка.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът взе предвид следното:

Оспорените разпореждания са постановени след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за жалбоподателя В. Б. К. от [фирма]. Установено е, че жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 КСО гласи, че паричното обезщетение за безработица се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако:

1. заявлението по ал. 3 е подадено в тримесечен срок от тази дата;
2. лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата.

Отпускането и изплащането на парично обезщетение за безработица има специфика. Преценката на правото и определянето на размера става въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и на деклариранияте в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетението. Не се извършва проверка по документацията на

осигурителя. Значението на посочената разпоредба е, че административният орган преценява относимите факти към датата на последното прекратяване на осигуряването. Към този момент той няма как да осъществи последващ административен контрол, включително и върху обстоятелството, дали дружеството-осигурител е осъществявало реално търговска дейност, респ. дали лицето, което претендира парично обезщетение за безработица, е осъществявало трудова дейност. Ако последващ контрол установи, че дружеството не е осъществявало реално търговска дейност, то това означава, че на практика са налице предпоставки да се отмени влязло в сила разпореждане за отпускане на парично обезщетение за безработица. Обратното означава, че датата на последното прекратяване на осигуряването е без значение и при установяване на нови доказателства административният орган следва да прави нови изчисления, като например намалява срока на обезщетението или намалява размера му. В този смисъл неоснователни са аргументите, изложени в жалбата, че В. К. е отговаряла на условията за получаване на парично обезщетение за безработица, доколкото е работила в други търговски дружества и са били внесени дължимите осигурителни вноски във фонд „Безработица“. Преценката на правото, размера и срока за изплащане на ПОБ са били определени именно по данните подадени от [фирма], налични към датата на заявлението.

Основателно административният орган е приложил разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 КСО, която гласи, че влязлото в сила разпореждане по ал. 1 (включително това, с което се отказва обезщетение за безработица) може да се измени или отмени от органа, който го е издал, ако са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на парично обезщетение за безработица. В случая е налице хипотеза на възобновяване на производство по издаване на административен акт, който е влязъл в сила. Тази хипотеза обаче притежава особености, които са уредени в КСО и които изключват приложението на чл. 99 – 106 АПК. Органът е извършил проверка на [фирма], която е приключила с констативен протокол № KB – 5 – 21 – 00674182 / 18.09.2019 г. Налице е ново обстоятелство, а именно, че дружеството не е извършвало търговска дейност в периода от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. включително.

Основателни са изложените в писмените бележки на процесуалния представител на ответника аргументи, че събраните по делото доказателства установяват по категоричен начин, че жалбоподателката не е упражнявала трудова дейност съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО. Основателни са и аргументите, че тя не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 18.10.2016 г. – 10.01.2017 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са законосъобразни. Те са издадени от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за възнаграждение за юрисконсулт, поради което и на основание чл. 78 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на – 200 лева. Следва да се присъдят и разноски в размер на

300, 00 лева за изготвянето на съдебно – графологична експертиза.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. К., чрез адвокат П. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], етаж 4, срещу Решение на Директора на ТП на НОИ С. – град № 1040 – 21 – 485 / 01.07.2020 г., с което е потвърдено Разпореждане № 214 – 00 – 530 – 4 / 30.12.2019 г. на ТП на НОИ и Разпореждане № 214 – 00 – 530 – 5 на ТП на НОИ С. – град

ОСЪЖДА В. Б. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ - С., разноси по делото в общ размер на 500 (петстотин) лв., от които 300 (триста) лева за допуснатата и приета по делото СГЕ и 200 двеста лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 119, ал. 1, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ от КСО.

СЪДИЯ: